

POGOVOR Muzikologinja Rossana Paliaga Zborovska glasba za boljši jutri in boljši svet

Matevž Čotar

Od 17. do 22. julija 2021 je v organizaciji Evropskega zborovskega združenja potekal letošnji zborovski festival **Europa Cantat**, ki vsaka tri leta združuje pevske zборе evropskih držav (udeležujejo se ga tudi nekateri zbori izven Evrope). Velik zborovski praznik je bil letos v Sloveniji in je žal zaradi izrednih razmer potekal v okrnjeni obliki oz. nekoliko nenavadno. O festivalu smo se pogovorili z muzikologinjo Rossano Paliaga, ki je bila soudeležena pri festivalski televiziji, novi zamisli, ki je nastala prav zaradi epidemioloških razmer.

Kaj bi povedala o festivalu in kako je potekala letošnja nenavadna izvedba?

To je najpomembnejši zborovski festival v Evropi in eden najpomembnejših na svetovni ravni. Nositelj projekta je državna ustanova gostujoče države, ki je bil, v primeru Slovenije, **Javni sklad RS za kulturne dejavnosti**. Ta je imel kar nekaj dela s pripravami, saj so se načrti zaradi pandemije stalno spreminjali. Bistvo festivala je povezovanje pevcev. V normalnih razmerah je na festivalu več kot 3000 udeležencev, ki se izobražujejo na raznih delavnicah, vadijo in sodelujejo s priznanimi

dirigenti, skupinami in zasedbami, s katerimi bi težko sodelovali v lokalni zborovski realnosti. Na festivalu imajo priložnost, da se preizkusijo v posebnih repertoarjih, zato so najbolj nenavadne ponudbe tudi najbolj uspešne. Poleg tega so čez dan koncerti sodelujočih zborov, večerni koncerti znanih gostujočih skupin, simbol festivala pa je seveda "open singing", se pravi množično skupno petje na trgu ali v dvoranah. Vse omenjene zanimivosti so zdaj nemogoče, ker predvidevajo zbiranje množice ljudi z različnih koncev Evrope oz. sveta. Vsi smo bili veseli, ko je bila Slovenija pred leti izbrana za gostovanje festivala. Vedeli smo, da bo imela poseben odnos do takega zborovskega festivala in bo ustvarila najboljše pogoje. Druga prednost je ta, da je Slovenija v sru Evrope, kar je idealno za premikanje zborovskih sestavov. Potovanje za pevce in zборе stane veliko in Slovenija ima idealno lego, tako da večina zborov bi lahko prišla kar z avtobusi. Da ne govorimo o zborih iz naše dežele in Italije, ki bi se festivala udeležili množično. Za organizatorje pa je postala nočna mora, saj so si tri leta skrbno prizadevali, da bi prireditev speljali na najboljši način, a zaradi pandemije so iz meseca v mesec

morali spreminjati in krčiti ponudbo, odmišljati sanje in želje. Najbolj dramatičen trenutek je bil prav takrat, ko so morali odpovedati udeležbo pevcev. Ugotovili so, da bodo imeli festival brez udeležencev, kar je pravi absurd. Kljub vsemu so vztrajali.

Zakaj pravzaprav?

Zato, ker so festival in tudi nekatera finančna sredstva povezani s predsedovanjem Slovenije EU, ki je bilo ravno v tem obdobju in v tem "nesrečnem" letu. Zato so z vztrajnostjo nadaljevali organizacijo in odločili, da lahko izobraževalni program in možnost srečevanja s protagonisti postaneta del televizijskega programa. Na ta način so dosegli vse tiste, ki jim je festival pri srcu. Mene so poklicali v zadnji fazi organizacije, da bi bila med souredniki festivalske televizije, ki je bila tudi prvi poskus v zgodovini festivala. Televizijski program je imel kar 9 ur sporeda na dan. Sodelovali smo glasbeniki iz mednarodnega okolja, ki se prej nismo poznali. Vse je potekalo v angleščini. Bila je lepa in intenzivna izkušnja. Vse to je bilo mogoče, ker smo sodelovali z Akademijo za gledališče, radio, film in televizijo (AGRFT), ki nam je nudila čisto nove prostore, nov studio in nov avditorij ter poskrbela za tehnično ekipo.

/ str. 16

